

P A M I Š K Ė J Ė

Radijo vaizdelis

Piemenėlis tirliuoja lumzdeliu.
Kukoja gegutė.

Jonukas. Petruk, girdi? Gegutė kukuoja.

Petrukas. Aš jau vakar rytą beržyne girdėjau.

Jonukas. Ir užkukavo be pinigų?

Petrukas. Gal tavo. Tikriausiai nė cento neturi! Neturi? Greit ieškok

Jonukas. Kad nerandu... A, radau - penki centai. Irgi pinigas! Visus metus pinigų turėsiu! Eisiu į miestą, ne... Susitaupysiu pinigų - turėsiu už ką į Vilnių nuvažiuoti! Sako, ir šimet mokiniai važiuoja. Kai susitaupysiu, tai kitais metais ir aš galėsiu važiuoti. Nueisiu ant Gedimino kalno, ilipeiu į bokštą ir - ... Ziūrėk, o kas ten?

Petrukas. Kur jie eina?

Jonukas. Ar tik ne mokiniai?

Iš tolo girdėti mokinių dainelė
„Dainininkai mes maži“.

Jonukas. Tikrai, mokiniai.

Petrukas. Ko jie čia ieško? Negi miško nesatė?

Jonukas. Dabar miške gražiau, negu gražiausiame mieste. O kur tu ein?

Petrukas. Dar aveles išgąsdins. Eiva arčiau.

Jonukas. Palauk, pažiūrėsime, kas ateina. Pažįstu! Iš miesto.

Ateina mokiniai.

Visi. Labą dieną! Labą dieną!

Antanukas. O, Jonas su Petru! Labas!

Petrukas. Labas!

Marytė. Ar gera ganyti?

Jonukas. Nebloga.

Stasytė. Ką judu ganote?

Vincukas. Vilkus!

Stasytė. Ką?

Vincukas. Ėjai pro aveles ir klausai ką ganė! Nepažįsti?

Marytė. Pats tai jau puikiai pažįsti!

Vincukas. Žinoma, kad pažįstu.

Jonukas. Triš vasaras ganė - nepažins! Oho!

Julytė. Nenuobodu ganyti?

Petrukas. Ne. Čia vasarą smagiau negu mieste. Būdelių turime...

Marytė. Kokių? Tai padūduokite.

Petrukas. Mokame.

Petrukas tirliuoja lumzdeliu.

Antanukas. Ir mes turime lumzdelius.

Petrukas. Tikrai?

Jonukas. O, Jūsų pirktinės!
 Antanukas. Tai lumzdeliai. Prieš mėnesį pirktį.
 Petrukas. Koki gražūs! Ar lengva jais dūduoti?
 Kaziukas. Pamėginkite.
 Vincukas. Ką gi? Gal klumpakoji.

Karytė

Visi lumzdeliais groja klumpako-
 jį ir kitas melodijas.
 Kukuoja gegutė.

Visi. Gegutė! gegutė!
 Vincukas. Ar turite pinigų?
 Marytė. Kam?
 Jonukas. Jei užkuknos be pinigų - per visus metus neturėsite nė cento.
 Stasytė. Tikrai?
 Vincukas. Dar netiki! Pamatysi!
 Julytė. Eik tu!...
 Vincukas. Tu eik. Aš jau atėjau.
 Onytė. Aš turiu 10 centų.
 Vincukas. Aš turiu 10 litų!
 Onytė. Čia?
 Vincukas. Ne, namie.
 Julytė. Namie tai ir aš turiu. Juk jau kitą savaitę važiuojame į
 Vilnių - reikia taupyti.

Kukuoja gegutė.

Onytė. Eime pažiūrėti, kur ta gegutė kukuoja.
 Antanukas. Spėsime. Nors atsikvėpkime.
 Onytė. Aš dar nesu mačiusi gegutės. Ar ji didelė?
 Vincukas. Kaip varna!
 Onytė. Kaip varna? Tikrai?

Visi juokiasi.

Petrukas. Gegutės nematė!
 Jurgutis. Ir aš noriu pamatyti gegutę.
 Kaziukas. Žiūrėkite!
 Julytė. Kur?
 Onytė. Rūkė gegutė?
 Karytė Kaziukas. Ne, voverė. Peršoko į aną eglę.
 Julytė. Kur? Aš nematau. Voverėlė!
 Jonukas. Nerėkite, jeigu norite pamatyti.

Julytė

Karytė

Visi nutyla. Ciulba paukšteliai.
 Kukuoja gegutė.

Marytė. Kaip gražu pavasari miške! Visą žiemą laukiau, kad tik greičiau
 pavasaris ateitų! Vis dainavau ir dainavau: ateis pavasaris
 malonus...

Visi tyliai pradeda dainuoti
 „Ateis pavasaris malonus“.

Stasytė. Bet kur ta voverėlė dingo? Eime, pasigaukime tą rudapukę!

Antanukas. Laukia ji tavęs!

Vincukas. O ką gi tu su ja veiksi?

Stasytė. Tokia graži! Tik drykt nuo šakos ant šakos... Uodega - kaip šluota!

Petrukas. Tik miške ji graži. Narvelyje - kaip nelaisvėje. O kas gi džiaugiasi nelaisvėn pakliuvęs!

Onytė. Ir aš norėčiau kaip voverėlė šokinėti. Taip smagu miške... Taip kvepia jaunučiai medžių lapai... Kiek gėlių! Visur žalia, žalia! Paukšteliai čiulba. Taip norisi dainuoti...

Tyliai pradeda dainuoti „Ten, kur žaidžia Nemunėlis“.

Julytė. Ligi vakaro neisime iš miško.

Marytė. O aš ir per naktį čia būčiau.

Antanukas. Drąsuolė! Į kiemą išeiti viena bijo - ji per naktį miške bus!

Marytė. Ot ir nebijočiau! Pernai keturias naktis miške nakvojome.

Kazytė. Kai pašiliuose stovyklavome, tai...

Kaziukas. Ir šiais metais važiuosime stovyklauti. Sako, į Vilniaus kraštą. Gal Trakuose? Tai pūškinsimės ežere!

Antanukas. Jei būtų Trakuose - visi važiuotume. Bidami per Vilnių kad užtrauktume dainą - paneriai skambėtų!

Marytė. Pamėginkime, kaip išeis.

Visi dainuoja „Vilniaus frontas“.

Kazytė. Jei Vilniaus krašte stovykla bus - važiuosiu ir aš.

Stasytė. Tai būtų gera!

Kaziukas. Pernai tai ir aš dar šiek tiek bijojau stovyklauti, bet šiais metais - nė vilko neišsigasčiau.

Vincukas. Oho, drąsuolė!

Kaziukas. Negi vienas. Daug. Dieną žaidžiame, vakarais dainuojame, skudučiuojame, o naktį nespėję akių sumerkti - jau ir švilpia! Vėl reikia keltis.

Vincukas. Jei reikės skudučiuoti, tai šiais metais aš jau užką pūščiau.

Antanukas. Ar istengtum?

Vincukas. Žinoma.

Antanukas. Ne tau! Uždustum kaip kačiukas.

Vincukas. Na pamėginkime. Pamatysi. Pamėginkime!

Antanukas. Ar visi turite skudučius? - Pamėginkime „Kai aš mažas buvau“

Kabonė, Sunkurij / Visi skudučiuoja/. Bidami į mišką pagrokime „Išėjo tėvelis“. /Skudučiuoja/.

Marytė. Tu, Petruk, nemoki skudučiuoti?

Petrukas. Dar ne. Senelis turi skudučius, bet dar nemėginau.

Antanukas. Per vasarą išmoksi gražiai savo dūdelę pūsti, tai rudenį, kai ateisi į mokyklą, greit išmoksi ir skudučiuoti. Ar ateisi

Petrukas. Kaip gi ne! Dar nebaigiau keturių skyrių.
Vincukas. Tada kartu skudučiuosime, dainuosime. Ar dar atsimeni kokią nors dainelę?
Petrukas. Atsimenu.
Stasytė. O kurią atsimeni?
Petrukas. „Mano motina brangiausia“, „Myliu aš tėvynę“.
Onytė. O, šitą ir mes mokame!
Mergaitės. Tai padainuokime!

Kaz ū t ė.
Jurgutis. Bet kur mūsų voverė? Tur būt išsigando.
Onytė. O gegutė?
Vincukas. Eime pažiūrėti, kur ta voverė nustriksėjo. Kad tik nepasislėptų.

Visi dainuoja „Myliu aš tėvynę“.
Visi eina į mišką, linksmi dainuodami.

Petrukas. Ana ir mokytojas ateina. Jonuk, ar tu eisi rudenį į mokyklą?
Jonukas. Eisiu. Per vasarą išmoksiu gerai duduoti, tai mokykloje bus lengviau skudučiuoti. Šiais metais taip norėjau važiuoti į Vilnių, bet neišdegė. Tiek to. Šįmet būsiu gudurėnis: per vasarą ir per žiemą taupysiu – ir kitą pavasarį važiuoju! O tu?
Petrukas. Ir aš. Manai, kad aš nenoriu? Gerai mokysiuosi, baigsiu ketvirtąjį skyrių – tada tėvelis leis. Vyre, kad eisime per Vilnių – visi į mus žiūrės! Ar ne? O kad trauksime dainą – gražiau negu šitie... Girdi, jie vėl dainuoja.

Miške dainuoja „Kai saugė sujojo“.
Daina tilsta. Kukuoja gegutė.
Piemenėlis tirliuoja.